

הַרְפֵּשֶׁת תְּקִיעַת שׁוֹפָר

שזכינו לשמוע מראש הישיבה שליט"א

ראש השנה
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 1
(53)

יִצְחָאֵלְאֹרֵי עַל יְדֵי אֲמוּסָזוֹת הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ הַרְסֵלֵךְ

שנה לפני תקיעת שופר בקול נשנק מדמעות: "אני מבקש מכל אחד, אם מישהו שונא את השני שיעשה לי טובה ויצא מבית המדרש"; אני זוכר כשמוהרא"ש אמר את זה, המילים האלו עוד מהדהדות באוזני עד היום הזה, אני זוכר את ההתעוררות, את הבכיה ששרתה בשעת מעשה, אני זוכר את הרהורי התשובה שהיה לכל אחד.

מוהרא"ש הוא היום פה איתנו, זהו בית המדרש של מוהרא"ש זכרונו לברכה; אני מבקש אותו דבר, שכל אחד ישליך את השנאה שיש לו על השני, שכל אחד שימחל לשני. ואם לא נחזיק שנאה על אף אחד, נמחל לכל אחד, בזכות זה - השם יתברך גם ימחל לנו על העבירות שלנו.

כל תפלה קטנה מגיעה אל השם יתברך

מורי ורבותי! אנו נמצאים כעת בכזה זמן קדוש, לפני תקיעת שופר, הבה נבקש מהשם יתברך עלינו ועל כל עם ישראל, שיהיו שידוכים ורפואות וכו'. אי אפשר לתאר מה תפילה קטנה פועלת בשמים, אדם מוציא מפיו תפילה קטנה: "רבוננו של עולם, תעזור שהיהודים ימצאו שידוכים", "תעזור שהיהודים יהיו בריאים", זה בוקע את כל הרקיעים; כל תפילה קטנה, כל 'מלמול שפתיים קטן', מגיע להשם יתברך, וקורע את הגזירות הרעות.

רבינו נמצא פה איתנו

אנו צריכים להיות מאוד שמחים שעשינו את כל מה שאפשר בעולם כדי להיות באומן בראש השנה, כל הרצונות והמסירות נפש שהיו לנו להגיע לשם - זה נחשב כמו שאנו עכשיו שם אצל רבינו הקדוש, ורבינו נמצא פה איתנו.

כל הגאולה תלויה על חוט השערה

מורי ורבותי! ברגעים קדושים אלו לפני תקיעת שופר הבה נקבל קבלות טובות למען השם יתברך, הבה נקבל על עצמנו להיות יראי שמים, בדרך כלל לא מזדמן לדבר אל הנשים בראש השנה, כי אנו באומן, אבל השנה השם יתברך הנהיג שאנו נמצאים פה בקריה בראש השנה, והנשים נמצאות פה בעזרת נשים, אז אני רוצה לעורר את הנשים.

נשים צדקניות יקרות, כל הצדיקים הקדושים היו מדברים

דרשת התעוררות, לפני תקיעת שופר, שזכינו לשמוע מראש הישיבה שליט"א, ביום השני של ראש השנה, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר: מורי ורבותי! אנו עומדים כעת בזמן מאוד קדוש, אנו מתכוננים כבר ל'תקיעת שופר'.

לבלבל את השטן

הגמרא הקדושה אומרת (ראש השנה טז): **אמר רבי יצחק: למה תוקעין בראש השנה?** - שואלת הגמרא בחזרה: **למה תוקעין?! רחמנא אמר תקעו!** "הרי הקדוש ברוך הוא אמר לתקוע!, ועונה הגמרא: **אלא למה מריעין, הקושיה שלו היא למה לא עושים תרועה, ושואלת הגמרא שוב, מריעין?! רחמנא אמר זכרון תרועה!** הרי הקדוש ברוך הוא אמר לתקוע תרועה!, ועונה הגמרא: **אלא למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין, ותוקעין ומריעין כשהן עומדין?** השאלה היא מדוע תוקעים פעמיים, את תקיעות דמיושב (לפני מוסף) ותקיעות דמעומד (באמצע מוסף)? ועונה רבי יצחק: **"כדי לערבב השטן!"**

להתוודות בין התקיעות

כתוב בזוהר הקדוש, במקום אחד (תצוה דף קפו). שלא יזכירו בראש השנה עבירות שעשו, כי זה יכול להביא קטרוג על האדם, ובמקום אחר כתוב ההיפך (פנחס רלא.), שכן יתוודו בראש השנה, ואומר האריז"ל הקדוש (שער הכונות ריש ענין ראש השנה; ועיין במגן אברהם, אורח חיים, סימן תקפד, סעיף קטן ב) שזה תלוי איך ומתי, שבאמת לא יתוודו בקול, כי זה יכול להביא קטרוג על האדם, אבל בשקט בין התקיעות כן צריך להתוודות, כי אז השטן מבלבל על ידי התקיעות.

לכן שכל אחד יתוודה בין התקיעות, שיספר להשם יתברך את כל מה שעשה במהלך השנה, ויבקש מהשם יתברך שימחל לו על הכל. וצריך להאמין שהשם יתברך מוחל לכל אחד שעושה תשובה.

להשליך את השנאה

מורי ורבותי! כל אחד הרי רוצה לזכות לשנה טובה, צריכים לזכור דבר אחד שמוהרא"ש זכותו יגן עלינו היה מכריז כל

לפני תקיעת שופר אל הנשים על צניעות, הרבי הקדוש מסאטמר זכותו יגן עלינו היה בוכה בבכיות גדולות לפני תקיעת שופר, הוא היה מסובב את פניו אל עזרת הנשים, ומבקש ומתחננן אליהן שלא יגדלו את שערות ראשן, הוא היה חוזר על מה שהצדיק הקדוש רבי פנחס מקוריץ זכותו יגן עלינו אמר: "כל הגאולה תלויה על חוט השערה"; כלומר שהשיער שמשאירים מעקב את ביאת משיח. אנו יודעים רק מה שהצדיקים הקדושים אומרים, ואם הם בכו וביקשו שהנשים לא תגדלנה את השער - אנו צריכים לעשות זאת.

כשלא מסירים את השיער גורמים רע לעצמם, מכניסים את הסטרא אחרא לבית ומגרשים משם את השכינה, כמו שהתנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי אומר (נשא קכה:): 'תונבא לית', קללה תבוא, 'על ההוא בר נש', על האדם, 'דשבק לאנתתיה', שמרשה לאשתו, 'דתתחזי משערא דרישה לבר', שיראו את שערות ראשה. 'ודא הוא חד מאינן צניעותא דביתה', וזה אחד מהיסודות של בית יהודי, שלא יראו את השער של

האישה, וממשיך הזוהר הקדוש: 'ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר', ואישה שהולכת עם שער מגולה, 'לאתתקנא ביה', כדי להתייפות בו, 'גרים מסכנותא לביתא', היא גורמת שתהיה עניות בבית, 'וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא', והיא גורמת שילדיה לא יצליחו ולא יהיו חשובים, 'וגרים מלה אחרא דשריא בביתא', וגורמת שהסמ"ך מ"ם והלא טוב ישרו בבית. 'מאן גרים דא', מה גורם לכל זה? 'ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר', האישה שרואים את שערה.

וכמובן שלהיפך - אישה הנזהרת שלא יראו את שערה, תקבל את כל הברכות, ותרווה נחת מילדיה.

הבה נקבל על עצמנו להשתפר בצניעות, הבה נעשה משהו כדי שלא יהיו יותר צרות בעם ישראל, שנגאל כבר מהגלות המרה.

אנו מקווים להשם יתברך שנזכה כבר לגאולה השלימה במהרה בימינו, אמן.

ענינים יפים על ראש השנה, עלוקט מספר 'עצתן אמונה'.

בעולם אומרים: "למה השופר תוקע כל כך טוב בראש השנה? כי הוא מונח כל השנה בארון הקדוש" - אותו דבר אומר מוהרא"ש: "אם רוצים לנסוע לאומן על ראש השנה זה תלוי איך מתנהגים כל השנה; אם אשתך תראה כל השנה שאתה מתנהג כחסיד ברסלב, אתה לומד את השיעורים כסדרן שלך כל יום ואתה חי עם הקב"ה, אז היא לא תעכב אותך מלנסוע לאומן".

מוהרא"ש היה אומר בשם האריז"ל הקדוש על הפסוק (דברים כט, יז): "פן יש בכם שרש פירה ריש וילענה", שזה ראשי תיבות שופ"ר; לכאורה מה הקשר בין הפסוק לתקיעת שופר? אומר מוהרא"ש, שרש"י אומר, מה זה שרש פרה ראש ולענה? "שורש מגדל עשב מר פגידין ש הם מרים, פלומר, מפרה ומרבה רשע ב קרבכם"; כלומר כששומעים שופר זה צריך לעורר את האדם לחזור בתשובה, להוציא מעצמו את הרשעות שטמון בו וכו', שיתחיל להסתכל בטוב על אחרים ולעשות רק חסד עם אחרים.

אם תתרגל להסתכל טוב על כל אחד אתה תשאר מקושר למקום הקדוש, אתה אף פעם לא תעזוב את היכל הקודש.

(מלוכד ממכתבים של הספר עצתו אמונה)

... אני מקוה שהכנסת בתוכך את התקיעת שופר דרשות של שני הימים; הוצאת מלבך כל הרע על השני, על ידי זה תזכה לשנת מחילה, הקב"ה ימחל לך על כל עוונותיך.

בראש השנה בשיעורים דברנו הרבה לא לשנוא, ולא להציק אחד לשני, רק לפרגן אחד לשני; הכוונה היא לא שאני צריך לעשות מה שהשני עושה, אני חייב לחשוב כמוהו ואני חייב להיות איתו, לא זה הכוונה של שלום - שעושים מה שהשני עושה, שלום זה לא לשנוא את השני, אלא שכל אחד יחשוב איך שהוא רוצה ואחר כך כולנו באים אל רבינו.

אם נחזיק ביחד באהבה אנחנו נזכה לגאולה השלימה, כמו שכתוב בזוהר הקודש (זהר חדש נח, דף כג) שמשח יבוא בזכות בית כנסת אחד ששם יהיו בשלום.

... שבת בסעודת שליטת דברנו על מה שרבינו סיפר פעם (חיי מוהר"ן, סימן צו) שפעם אחת הוא חלם שהוא מחפש מקום לשמוע את התקיעות, והוא עבר מבית ששמעו בחוף שרוקדים וקופצים שם ומוחאים כפיים וכו', וכו', "עניתי ואמרתי, הלא לפאן בודאי טוב לפנס לשמוע קול שופר", ודברנו מלהיות בשמחה, וכשאדם בשמחה זה סימן שהקב"ה מוחל לו על כל העוונות.

... אני לא יכול לשכוח מראה נורא שראיתי אצל מוהרא"ש; זכיתי להיות באומן אצל רבינו הקדוש על ראש השנה ביחד עם מוהרא"ש במשך עשר שנים, משנת תשס"ו - שהיה השנה הראשונה שלי אצל רבינו באומן. לא זכיתי לשמוע את הדרשה לפני תקיעת שופר של מוהרא"ש, בעשר השנים האחרונות מוהרא"ש לא אמר דרשה לפני תקיעת שופר, מלבד פעמיים שמוהרא"ש דיבר רק למשך שתי דקות, אבל בבכיה כזו ... כשאני רק נזכר בזה אני בוכה; מוהרא"ש בכה ואמר: "כבר אין לי כח לדבר, אבל דבר אחד אני רוצה לבקש ממכם, מי שיש לו שנאה על יהודי אחר כאן בבית המדרש אבקש ממנו שיצא מבית המדרש" - מוהרא"ש בכה, הוא בקושי דיבר - "אני רוצה שיהיה לי ד' אמות נקיות בלי מחלוקת בלי שנאה מאחד על השני", כל מי שהיה בבית המדרש חזר בתשובה והתפייס אחד עם השני.

ראו מה מוהרא"ש רוצה באמת, כמה אכפת לו שלא יריבו, כמו שהוא כותב במכתב האחרון שהוא כתב בבית החולים, לאברכים: "תזהרו מאד שלא יהיה מחלוקת בינכם, הולך לי בחיים שתלמידי יחזיקו עצמם בשלום ואהבה". אותו דבר אבקש ממכם תלמידי ותלמידותי היקרים, אני רוצה להראות למוהרא"ש: "ראה בני שגד לתי", ראה שיש לנו ד' אמות נקיות, אנחנו לא רבים, מחפשים רק את הטוב אחד על השני.
